

TITO MOZGÓSÍTOTT BENNÜNKET NEMES
CÉLJAINK MEGVALÓSÍTÁSÁRA*

Az a megtiszteltetés ért, hogy a küldöttségek egy csoportjának a nevében egy határozattervezetet terjesszek be. Elismerésben szeretnénk ugyan is részesíteni Josip Broz Tito őxellenciáját, aki tekintélyes kora és kötelezettségei ellenére is közöttünk van, hogy tevékenyen részt vegyen az emberiség javát szolgáló erőfeszítésekben és küzdelmekben.

A Jugoszláv Szocialista Szövetségi Köztársaság elnöke nem csupán a jugoszláv nép megtestesítője, akinek az imperialistaellenes küzdelem kibontakozásához való évtizedes hozzájárulása emlékezetes marad a világ minden népe számára, hanem mindazoknak a törekvéseknek a megtestesülése is, amelyek a világ népeinek a harca során kifejezésre jutnak. Valamennyien tudjuk, hogy a fasizmus felletti győzelmet és a második világháború befejeződését 1945-ben az egész emberiség örömmel üdvözölte, de ugyanakkor meg kell állapítanunk, hogy a Tito elnök által felszabadító harcba hívott jugoszláv nép jelentős mértékben hozzájárult ehhez. Azóta Jugoszlávia népei számos változást megértek, a kizsákmányoló rendszert maguk mögött hagyva egy szilárd alapokra helyezett győzelem kivívását tűzték ki célul.

Jugoszlávia népei szabadságharcukban — mint mindannyian tudjuk — nagy akadályokba ütköztek, de rugalmas, kitartó és bátor vezérüknek köszönhetően a Jugoszláv Szocialista Szövetségi Köztársaság fennmaradt, fejlődik és napjainkban hatalmas nemzetközi tekintélynek örvend.

Josip Broz Tito köztársasági elnök hatalmas nemzetközi tekintélynek örvend.

Josip Broz Tito köztársasági elnök mozgalmunk egyik megalapítója. 1959—1960-ban körüljárta a világot, hogy meggyőzze az imperialistaellenes beállítottságú államfőket annak szükségességéről, hogy túl kell tenniük magukat a hidegháborús világ ellenségeskedő erőin és meg kell

* Elhangzott az el nem kötelezett országok 6. havanai értekezletén, 1979. szeptember 9-én, amelyen Sekou Touré megindokolta az értekezlet részéről Tito elvtársnak odaítélt külön elismerő oklevelet.

alakítaniuk az el nem kötelezett mozgalmat. A béke hírnökeként járta a világot. Fáradozásait, valamint Szukarno, Nasszer, Nkrumah, Nehru és a többiek tevékenységét 1961-ben siker koronázta: a titói üzenet helyességéről meggyőződött államfők összejövetelén létrehozták az el nem kötelezett mozgalmat. A fáklya lángra lobbant, függetlenül attól hogy egyeseknek nem tetszett, hogy a „harmadik világ” egy új erőt hoz létre, népeink erejét, hallatja hangját, a béke, a testvériség és a szolidaritás szavát, és szószólójává válik az imperializmus, a kolonializmus és a neokolonializmus elleni harcnak. Ettől kezdve Tito, a nagy elnök, a barátuk valamennyi összejövetelen részt vett, tevékenyen és hatékonyan bekapcsolódott mindazoknak a gondoknak a megvitatásába, amelyeket a különböző delegációk tártak fel, és ezáltal lehetővé tette számunkra hogy felhasználjuk az el nem kötelezett országok mozgalmának politikai és erkölcsi szintjét állandóan növelő gyakorlati tapasztalatait.

Rendkívül nehéz lenne manapság a világban hasonló korú embert találni, aki részt vesz minden értekezleten és szembeszáll minden nehézséggel. Ezért tisztelettel és elismeréssel adózunk neki.

Valamennyien tudjuk, hogy a történelmet nemcsak a jó szándék építi. Ehhez tevékenységre, gyakorlati tettekre van szükség. Ilyen tetteket hajtott végre az az ember, aki nemes céljaink megvalósítására mozgósított bennünket.

Az ő kezdeményezésének köszönhetően létrejött és fejlődő mozgalom olyan történelmi tény, amely állandóan növelte jelentőségét mindazoknak az érdekében, akik szenvedtek és akik reménykedtek. Tudjuk, hogy minden nagy történelmi cselekedet megfelelő feltételeket és célokat igényelt, amelyek időben és térben minden embert képesek mozgósítani. Meg kell szervezni mindazokat az embereket és népeket, amelyek még mindig a történelem tárgyát képezik. Hisz a szabad kezdeményezések az eltérések ellenére társíthatják az erőfeszítéseket, hogy a népek mindennapi harcuk által a megálmodott jólét felé haladhassanak, és minden szervezetben vannak olyan vezetők, akik tesznek arról, hogy az erőfeszítések ne legyenek hiábavalók.

Josip Broz Tito, a nagy barátunk iránti nyilvános elismerésünk kifejezéséül mindenekelőtt azok a célok iránti megingathatatlan hűségét szeretnénk hangsúlyozni, amelyekért szervezetünk kezdetektől fogva küzd.

Hű volt népéhez. Ezért vezetheti népét sikerre és övezi a jugoszláv népek hatalmas lelkesedése, óriási támogatása és teljes bizalma, hisz lelkesednek érte és a saját kiteljesedésüket, mindannak a megvalósulását látják benne, amit elérni szeretnének.

Mi szintén olyan egyéniséget látunk benne, akiben tökéletesen megtestesül népeink törekvése. Ha bármiféle történelmi vállalkozás sikeréhez szükség van vezetőjének az odaadására, akkor ez az odaadás érzelmi és szemléletbeli álhatatosságot jelent. A komoly ember álhatatos ember. Komoly az, aki becsüli önmagát, becsül másokat. Egyszóval a komoly

ember elvű ember. A mi nagy barátunk elvű emberként került be a világ és hazánk történelmébe.

Nincs a világon sok ember, aki a harcot végigkísérheti a győzelemig. Nem tudhatjuk, hogy a jelenlevők közül lesznek-e akik félbehagyják a küzdelmet, vagy éppenséggel elárulják. Ezért tisztelgünk most egy ember előtt, aki hű maradt harcához, becsületes, odaadó és sikeres tevékenységet fejtett ki.

Naše teme, 1980., 4. szám

Fordította *Garai László*